

இருபதாம்
நூற்றாண்டின்

நுழத்துப் புறநானூறு

இரா. றஜீன்குமார்

RAYA
87 RUE DE COLOMBES
92600 ANTOINES SUR -
SEINE, FRANCE

RAYA
87 RUE DE COLOMBES
92600 ASNIERES SUR -
- SEINE . FRANCE

உள்ளே ...

கவிதைகளுக்கு ஒர் கடிதம்
உறுதி
எயது தேசத்துக் குயில் பாட்டு
மயானகாண்டம்
தமிழுணர்வு
எல்லோரும் மீட்பர்களே
தேடல்
எச்சரிக்கை! யுத்தச் செய்திகள்
சிரிப்பு = அழுகை
சாய்வு நாற்காலிகள்
வார்த்தைகளில் உலகம்
கொக்கை விழுங்கிகள்
வேலிகள்
வாழ்த்துப்பா
அரிவாணி படிக்க வந்தேன்
தம்பியும், தும்பியும்
பகிரங்க மன்னிப்பு
பிச்சைப் பாத்திரங்கள்
தாம்பத்தியம்
நாம் யார்க்கும் குடியல்லோம்
19 மார்ச் 91 நினைவுகள்
தழுவிலும் துளிர்க்கும் துளிகள்
சர்வ அதிகாரமும் கொண்ட அப்பா
சுய விமர்சனம்
எனது கவிதைகள் பற்றி 2 நண்பர்களின் அவசரக்குறிப்புகள்

நான் சில காலம் துவக்குகளோடு வாழ்ந்திருக்கிறேன். அங்கிருந்த போது தான் சொந்தங்களின், நட்பின், உயிர்களின் பெறுமதியை எழுத்தில் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு உணரும் பாக்கியம் பெற்றேன். "தேத்தண்ணி குடிக்கிறாயா?", "சுகமாக இருக்கிறாயா?" என்று கேட்கும் சம்பிரதாய வார்த்தைகள் கூட அதன் பிரமாண்டமான சக்தியை எனக்குத் தெளிவு படுத்தின.

எனது சமூக அவலங்களைக் கண்டு நான் அழுது நாட்களையும் அழுகிய நாட்களையும் நெஞ்சில் பதித்து வைத்திருந்து அண்மையிலேயே எழுத்தில் பதிக்கத் தொடங்கியுள்ளேன். ஏறக்குறைய பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன் எனக்குத் தமிழாசிரியராக இருந்த வித்துவான் க.ந.வேலன் அவர்கள் "உனக்குத் தோன்றுவதை பம்மாத்து அற்று எழுது அதுவே நல்ல கவிதைகளாக வரும்" என்று கூறியதை இன்றும் நான் நினைவு கூருகின்றேன். எனது ஆரம்பகால இலக்கிய வாசனையை முகர்ந்து பார்க்க சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுத்தித் தந்த அகில இலங்கைக் கம்பன் கழக இ.ஜெயராஜ், அ.குமார்ன், ஆகியோரையும் மறக்கமுடியாது.

இடையில் பத்து வருடங்களாகத் தொலைந்து போய்விட்ட என்னை அவநம்பிக்கை என்னும் புதைகுழியில் கண்டு தனது விமர்சனங்கள் மூலமும், அணைப்பின் மூலமும் வெளியே தூக்கிவிட்டுள்ள சுசீந்திரனின் பங்கு மிகவும் பெரியது (ஆரம்பகாலத்தில் இவரது விமர்சனங்கள் எனக்குப் புரியாத நிலையில் எரிச்சலடைந்தேன் என்பது வேறுவிடயம்). நான் விழித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக சுசீந்திரன் சிலவேளைகளில் வலிக்காது கிள்ளுவதுமுண்டு. ஒருமுறை "உமக்கு ஆர்வமான துறை என்ன?" எனக்கேட்டார். நான் "கவிதைகள் எழுதுவது" என்று சொன்னேன். மீண்டும் கேட்டார். நான் மீண்டும் அப்படியே சொன்னேன். "கவிதைகளை விட்டுவிட்டு வேறு ஆர்வமான துறை இருந்தால் சொல்லும்" என்றார். இந்தக் கிள்ளலின் விழிப்பே இன்று நீங்கள் பார்க்கும் கவிதைகளின் தொகுப்பு.

உறுதி

காலத் தெருக்களைக் கடக்க
நான் நடக்க,
நெளிந்தும் வளைந்தும்
தெருக்கள் விரிய,
பரிபூரண பிறந்த மேனியனாய்
எனது ஆடைகளுக்காக
நான் ஒலமிட்டபடி...

ஆடைகள் அணிந்த சிலபேர்
"வெட்கம், இடைஞ்சல்,
எங்கள் ஆடையைப் பார்
இதை அணி" என்பர்

துவைத்துத் துவைத்து
நெந்து போனதும்
மழையில் நனைந்து
பூஞ்சணம் பிடித்ததும்
அக்குள், தொப்புள்,
பிட்டம் கிழிந்ததும்
அனைத்து அரை நிர்வாணிகளே!

நான் எனது அளவிலான
புதிய ஆடைகள் பெறும் வரை
பரிபூரண பிறந்த மேனியனாய்
ஒலமிட்டபடி,
உங்களை இடைஞ்சல் செய்வதில்
உறுதியாய் இருப்பேன்.

1991

"நாங்களே மக்கள்
மக்களே நாங்கள்"
அர்த்தங்கள் ஆயிரம் தடவைகள்
சம்மட்டி கொண்டு
என் நெஞ்சில் அடித்தது.

சிறகு ஓடிந்த ஒரு சிறுகுயில்
தான் யாரென்றும் மறந்து,
கூவவும் பயந்து,
காகத்தின் கூட்டில்
இருந்து பறந்ததாய்
நடுங்கி நடுங்கி
என்னிடம் சொன்னது.
"குயிலே! நீ கூவவும் வேண்டாம்.
'காகம் அல்ல' என்பதில் உறுதி கொள்"

நிழலுக்கான யுத்தத்தில் நிஜமுகம் இழந்த;
குழந்தைகள் பெண்டிர்
அனைவரும்! அனைவரும்!
மனிதர்கள் அனைவரும்!!

அகரத் தலைமைகள்
பண்பமாய்ப் போகும்
*தீக்கங்கின் சமிக்ஞையாய்
சிறுகுயிலே நீ..

நான் மெல்ல... மெல்ல...
துயில் நீக்குகிறேன்.

*தீக்கங்கு: தணலிலும் வலியது.

1991

தமிழுணர்வு

மீண்டும் மீண்டும்
கனவாய்... பழங்கதையாய்...

பட்டியில் மாடாய் மீண்டும் நாங்கள்,
பருவம் தவறாமல்,
பறுவத்தில்
கத்தினால் மட்டுமே,
அவன் 'அதுக்கும்' விடுவான்.

புல்லை மட்டுமே எமக்குக் காட்டுவான்,
எல்லாப் பாலையும் அவனே கறப்பான்,
எங்கள் கன்றுகள்... (?)

வெறும் முலை சப்பும்!

எங்களிற் பலரிடம் கேள் இதைப்பற்றி
சொல்லுவர்:
பிறவிப்பயனை முழுதாய் அடைந்ததாய்.

பாலைக் குடித்த அவனின் பிள்ளைகள்
பள்ளியில் மீண்டும்
முப்பாட்டன் படித்ததை
காது கிழிய அழுத்திப் படிக்கும்:
"பசு ஒரு சாதுவான பிராணி"
"பசுவுக்கு நான்கு கால்கள் உண்டு"
"பசு கன்று போடும், சாணமும் போடும்"
"பசு பால் தரும்(?)"

இது,
காப்பியமாகத் தொடர்ந்து வளரும்,
தமிழ்க்கொடி பறந்து வானை அளையும்.

"அளைஞ்கட்டுப்போ!"

1990

தேடல்

கரியை மூட்டத் தணலாய்
அவிந்து அவிந்து கரியாய்
குழப்ப மீன்கள் நினைவுத் தூண்டலில்...

*ஆயுதபூசை
'எனது அவள்' கொப்பியும் பென்சிலும்,
'மொட்டை வாத்தியார்' புத்தகமும் தடியும்,
'சண்முகம் அண்ணை' உனியும் வாளும்,
'குழந்தை அப்பு' பறியும் வலையும்,

அவரவர் தொழில்சார்
கருவிகள் கொண்டே
கால காலமாய் விமரிசைப் பட்டது.

இன்று
**ஆயுதம்
திரிந்து,
திரைந்து,
குறுகி,
வெறும் வெடிப் பொருளாய்...

ஏன்?

1990

*ஆயுதபூசை: இந்து மக்கள் நவராத்திரியில் ஓர் இரவில் தங்கள் தொழில் சார் கருவிகளுக்குப் பூசை செய்வது.

**ஆயுதம்: தமிழ்மொழியில் அனைத்துக் கருவிகளையும் உள்ளடக்கிய பொதுச்சொல்.

கண்களை மூடி,
இருகை கூப்பி,
பூமியை மறந்து,
வானைத் தொழுவவர்
செவிதிற: செவிதிற
செய்தி ஒன்றுண்டு,
நிதானமாய் செவிதிற.

தாங்கள் செய்த
வினக்குகள் விற்க
சூரியனைத் தொலைத்துக் கட்டுவதில்
காத்தான் குடியிலோ (✽)
இந்திய நாட்டிலோ (✽✽)
பாலைமண்ணிலோ (✽✽✽)
புதையும் பனியிலோ (✽✽✽✽)
பூமிப் பந்தின் எந்தப் பரப்பிலும்
மாறி மாறி
ஆள்பவர் அனைவரும்
ஒற்றுமையாய் இருப்பர்.
செவிதிற! செவிதிற!!
நிதானமாய்...
செவிதிற.

21.1.1991

✽ இலங்கையில் ஆயுதம் தாங்கியோரால் முஸ்லிம்கள்
படுகொலை

✽✽ அயோத்தியில் இராமனின் பெயரால் (புனித)படுகொலை

✽✽✽ பல அரசுகளின் அல்லாவின் பெயரால் (புனித)படுகொலை

✽✽✽✽ யேசுவின் பெயரால் (அமைதி)படுகொலை

" அறிவாற்றலுடன் கூடிய புத்திஜீவிகளின் இயல்பானது மொத்தத்தில் சந்தர்ப்பவாதத்தையே பிரதிபலிக்கின்றது. பதவி, மரியாதை போன்ற போலித்தனங்களுக்குள் சிக்கி தமக்கு வசதியான இடங்களைப்பிடிக்க முயல்வது இவர்களின் நேர்மையற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது."

ரஐணி திரணகம

சாய்வு நூற்காலிகள்

நாங்கள்... மக்கள்(!)
எங்கள் நலனில்
உங்களின் அக்கறை...
புறநானூறும், புதிய புத்தகமும்
புரட்டிப் புரட்டி, சொல்லச் சொல்ல
கேட்பதும் சொல்வதும் வாடிக்கையாகி
'வாழ்க்கையுமாகி'

செவிகள் மட்டுமே 'மக்களாய் ஆகி'
உங்கள்
குரல்களை மாத்திரம்
தரிசனம் செய்வோம்,

அருவமோ?

எங்கள் குரல்களை
உங்கள் செவிகளும்
எங்கள் உருவை
உங்கள் விழிகளும்
எப்போதும் நிராகரிக்கும்,
அப்போ,
நாங்கள் யார்? + நீங்கள் யார்? = சமூகம் யார்?

1990

மீண்டும் ஒரு தரம் நீவிர்,
உயிர்த்து வந்தால்
இவர்கள்,
வருந்தியதெல்லாம் 'வீணை' என்று
மிக மிக வருந்தி
உம்மை
மீண்டும் புதைக்க முயலுவர்.

நண்பன் ஒருவன் என்னிடம் கேட்கிறான்...
அப்போ,
எந்தச் சொல்லைப் போட்டு
உங்களை அஞ்சலி செய்வதாம்,
நான் கத்தினேன்:
"இவர்களைக் குறிக்க
உலகத்தில்
இன்னமும் மொழி பிறக்கவில்லை".

1990

* கே.என்.ராஜா: இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராகக்
கடமையாற்றிய இவர் தனது விளம்பர உத்தியினால் தோல்விப்
படங்களையும் ஸ்தூல நாட்கள் ஓடவைத்தவர்.

வேலிகள்

அன்பு அருண்குட்டி!
இரண்டு நாட்களில்
உன் ஐந்தாம் பிறந்தநாள்.
அப்பா நான்
மகிழ்வினும், பயம் மிகக் கொள்வேன்,
எந்த டிசைனில் 'கேக்' ஒன்று
செய்தால் அசத்தலாம்
என்பதில்
உன் அம்மா
நல்லவள்; ஆயினும்
முன் முருக்கம் வேலிக்குள்
இன்னமும்.

மொழியைப் பற்றியும்,
தோலின் நிறத்தைப் பற்றியும்,
சொந்தங்கள் பற்றியும்,
இருப்பைப் பற்றிய
தேடல் விதைகளில்
முளைகள் முகிழ்க்க
மழலை மொழியில் கேள்விகள் கேட்கிறாய்,
மகனே! நான் மகிழ்வினும்
பயம் மிகக் கொள்வேன்,
இங்குள்ள 'அகதித் தமிழரில்'
அதிகம் பேர்
உன் 'அம்மாக்களே'.

1991

அரிவரி படிக்கிறேன்.

தோழி!

நீ இன்னமும் அங்கே
நான் ஓர் அகதியாய்...
சமூக சொரூபம் கண்டு
திகைத்த படி
ஜேர்மனியில்,
அவசரமாக ஆனாவிலிருந்து
சரியாய்
படிக்கத் தொடங்கியுள்ளேன்.

நீ

நீயாக இருப்பது
எப்படியென்பதை
எவரோ வரையறுப்பர்.

சிரிக்கும் போது,
உதடுகள் விரியும் 'நீளம்'

நடக்கும் போது,
பாதங்கள் பதிக்கும் 'இடைவெளிகள்'

பார்க்கும் போது
கண்கள் திறக்கும் 'அகலம்'

வரையறுத்தோர் பட்டியலில்
ஆண்டவன்
அப்பன்
தம்பி
தமையன்
கணவன்

இந்த இடத்தில் கூர்ந்து கவனி
அனைவரும் ஆண்களே.

இந்த இடத்தில்
கூர்ந்து கவனி
இங்கே,
எங்கள் நாட்டு
ஆண்மைத்தனங்கள்
குறிகளே குறியாய்
படுப்பதற்காக
அலைவதைக் கவனி.

கணவன் இங்கே
மனைவி அங்கே
பத்து வருடமாய்...
பணத்திற்காக
சிதிலமடைந்த
உறவைக் கவனி.

கல்லாய் இருப்பதால்
தெய்வங்களாம்
தெய்வமாய் வேண்டாம்
மனிசராய் வாழ
எல்லைகள் தாண்டி.

'சவப்பெட்டிக் கடைக்காரர்கள்'
தங்கள் தொழில் பெருக்க
எங்கள் ஆத்மாவை
கொல்வதைக் கவனி.

அறம் பாடி அழிக்க
பழம் புலவன் வரமாட்டான்
அறை தாண்டி
தடுத்தால்
முறம் கொண்டு முகத்தில் அறை
விரைவாய்.

பகிரங்க மன்னிப்பு

ஃபூண்டுலோயாவில்
தளிர்விட்ட
தேயிலைச்செடியை
வடலியெல்லாம்
வளம் என்று
வாழ்ந்து பழகி விட்ட
வரண்ட இந்த யாழ் மண்ணில்
நட்டது போல்
என் வீட்டில்,
வேலைக்காய் இழுத்து வரப்பட்டவனே

அம்மா 'எனக்கும்' நான் 'உனக்கும்'
நீ 'என் வீட்டு நாய்க்கும்' அடிக்க
அந்த அ.:றிணை கூட உன்னை
ஆழமாய் கடித்ததே.

வீட்டை விட்டு,
ஒரு நாள் ஓடுகிறாய்
என்று அறிந்து
உன்னைப் பிடிக்க
இளைத்த படி
காற்சட்டை கழன்று விழ
எனது நிலையை
நானறியாமல்
தூரத்தி வந்தேனே.

உனது இருக்கையை,
விருப்பு வெறுப்பை,
சுயநிர்ணயத்தை
தீர்மானிக்க
நான் யார்?

" நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் இரண்டு கல்லறைகளை ஒரு மண்புழு அரித்த போது அங்கே முரண்பாடுகள் கொண்ட மனிதர்கள் அருகருகே புதைக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. ஒரே பூமி.. எல்லாம் இந்தப் பூமியில் தான்"

ஜேர்மன் இலக்கியகர்த்தா வோல்(ங்)காங்க் போஷேர்ட்
(Wolfgang Bochert 1921-1947)

1.2.91. இரவு.

முன்னைநாள் கிழக்கு ஜேர்மனியில் மலையகத் தமிழரைப் போல் ஒப்பந்த அடிப்படையில் வேலைக்கு வந்த வியட்நாமியர்கள். இவர்களை பலவந்தமாக அனுப்பும் புதிய ஜேர்மனி. இது சம்பந்தமாக ஒரு கூட்டம். அதில் நானும் எனது தமிழ் நண்பர்களும்.

கூட்டம் டிஸ்கோ பார் ஒன்றில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஒரு அறைக்குள் ஆத்மா கொல்லப் படும் வியட்நாமியர்கள் (குடல் கூழுக்கு அழுகிறது).

அடுத்த அறையில் ஆட்டம் போடும் புதிய ஜேர்மனியின் இளைய தலைமுறைகள் (இவ்வளவு காலமும் கொண்டை பூவுக்காய் அழுதுது). இந்த வியட்நாமியர்களின் பயணச்சீட்டுக்குரிய பணம் கூட அங்கே பிச்சைப் பாத்திரமேந்திப் பெறப்பட்டது.

ஓ... முரண்பாடுகள்... மதில் உடைவுகள்...

'கிழக்கே' ஆயினும்
'மேற்கே' ஆயினும்
மூன்றாம் உலகம்
இரை மீட்பதற்கு
நிறையவே உள்ளன.

பொலிவை இழந்த
உங்கள் முகங்கள்
பல சரித்திர தடயங்களை
மீட்கும்.

தேசிய வருவாயை
முதுகில் சுமந்து
முண்டங்களான
என் மலையக மாந்தரும்,
நாற்பது வயதில்
முதிர் கன்னியராய்
'கந்தர்வர்களை'
தேடிக்க களைத்து,
அரபு நாடொன்றில்
அடிமைகளான
எனது ஊரின்
'ஔவை' அக்காக்களும்,
அடுத்த ஊரில்
குண்டுகள் வீழ்ந்து
குஞ்சு குருமன் சிதறிப்போக...
பயறு இடித்து,
குண்டு குண்டாக
'பணியாரம்' செய்து
நோர்வே வந்த
என் பெறாமகள் பெட்டையும்...

தாம்பத்யம்

"ஏழிலே செவ்வாய்"
"ஏழரைச் சனியன்"
கோளிலே குறைகள்
பற்பல கதைகள்

சாதி
சமயம்
சம்பிரதாயம்

பாதிப் பணம் கொடுக்க
சாதி சரியென்பர்
மீதிப் பணம் கொடுக்க
சாதகமும் சரியென்பர்

பேதைகளின் கழுத்தினிலே
கொடும் கயிறு மாட்டி
அதை
தாலி என்பர்
வேலி என்பர்
ஜாலி என்பர் வாழ்க்கை

தனம் பார்த்து
ஏதேதோ கனம் பார்த்து
மனம் பார்க்கா
மணங்களைல்லாம்
மரணங்களே.

இரு உயிர்களைக் கொண்டு
உணர்வினை மென்று
வெறும் ஜடங்களை இணைத்த
ஓர் அந்தர வாழ்க்கையை
க(த)ந்தரமென்றிடும்
தமிழர்கள் தாம்பத்யம்
வியாபார தாம்பத்யம்.

தந்ததால் தமிழ் வளர்த்தார்
ஒரு சரித்திரம் படைத்து விட்டார்.
கந்தலைக் கசக்கிக் கட்டி.
நொந்து போய் நின்ற ஏழை
அணிந்திட 'தங்க ஆடை' தந்திடத் தானே என்று
தந்தனா தன்னன்னான ததிங்கிடத் தன்னன்னான
வந்தவர் வழியறந்தார்...
கந்தலைத் தைக்கும் ஏழை
கை ஊசியைப் பறித்துக் கொண்டார்.

1989

என் மண்ணோடும்
இரத்த நதியின்
'மூலம்' இதுவென
நானும் சொல்ல
"எனினும்
வளைகுடாவினைப் போல்
சத்தமில்லை;
யுத்தமென்கிராய்"
ஐரோப்பிய வாய் திறந்தாள்
'மம்மா'

இங்கு நோடியாக
நீங்களே அடிப்பதால்
சத்தம் அதிகம்.

அங்கு நீங்கள் சொல்லி
நாங்களே அடிப்பதால்
சத்தமும் குறைவு.

கோழிக்குஞ்சில் கால்களைப் பதித்த
பருந்தைப். போல
எத்தனை காலம்
வறிய நாடுகளில்
உங்கள் சமூகம்
கால்களைப் பதிக்கும்?

எங்கள் நாட்டு சமூகக் கடலில்
'வங்கொடகாமாக்கள்'
மரித்துக் கொண்டிருப்பினும்
'நம்பிக்கை முனைதனை'
காணும் வரையினும்
திரும்பத் திரும்ப
பிறந்து கொண்டிருப்பர்.

மனது புழுங்கி
ஜேர்மன் மொழியில்
இதனைச் சொல்ல
சொல்லைத் தேடி
நிமிர்ந்து பார்த்தேன்
மம்மா சென்று
அதிக நேரம்.

மீண்டும் என் பார்வை
கற்றிலும் தெறிக்க
கற்பனையின்றி
கடைகளின் முன்னே
விற்பனைக்காக
தொங்கிக் கிடக்கும்
'வசந்தகால ஆடைகள்'
"நிரந்தரமல்ல உங்கள் ஆதிக்கம்" என
குளிரிடம் சூளுரைக்கும்.

1991

சுய விமர்சனம்

உலக வரை படத்தில்
உதிரும் நிலையில் த் தூங்கும்
அழுகிய இலங்கையை நோக்குவேன்,
எஞ்சிய உறவுகளுக்காய்...
உயிர்களுக்காய்...
அழுவேன்.

"அழு! அழு!
அகதித் தாகத்துடன்
தஞ்ச நீருக்கு அலையும் நாயாய்...
இந்து மாசமுத்திரமும்
பொச்சம் தீர்க்காதென
அதையும் தாண்டினாய்.
எங்கெங்கு தாண்டினும்
நக்குத் தண்ணீரே!"
இதோ இன்னும் அழு!"

துருதுருத்தென் கண்குத்தி
சுட்டுவிரல் பேசும்,
அது:

மணல் குவித்து
தேய்தது:
தேய்ந்து 'அ, எழுதிப் பழகிய
நிலம் தேடி
வரைபடத்தில் ஊ..ரு..ம்.

மருதமும் நெய்தலும்
குறிஞ்சியும் முல்லையும்
ஆளுமை இழந்து
பாலையாய்...
வெடிசார் நிலமுமாய்...

தழலிலும் துளிர்க்கும் தளிர்கள்

எங்கள் குரியன் எங்கே?
பகலே அற்ற இரவுகள் தானா?
இதயத் துடிப்பு நின்றது.
எங்கள் குரியனை,
'இந்தியப் பாம்பு' கவ்விக் கொண்டது
இது வெறும் கிரகணமே,
என் இதயம் மீண்டும் துடித்தது.

பாரதம் தந்த பாரதமே!
நீ ஈழத் தமிழர்களை துகிலுரிகிறாய்
பாரத நாயகன்
'துச்சாதனன்' என்று
தப்பாகப் படித்தாயோ?

இராமாயணம் தந்த இந்தியாவே!
எங்கள் நாட்டு இராவணன்
உங்கள் சீதையைக் கடத்தி
பெண்டாள நினைத்ததற்கு,
உங்கள் குரங்குகளே,
துடித்தெழுந்த 'கதை'
இன்று உலகம் போற்றும் 'இதிகாசம்'

நீங்கள் 'மத்தாப்பு' என்று
சொரியும் 'பெரும் தீ'
எங்கள் 'வாழ்வை'
மண்ணின் 'பசுமையை'
பொசுக்கும்

ஆயினும்;
தழலிலும் துளிர்க்கும் 'தளிர்கள்'!!!

1988

எனது கவிதைகள் பற்றி நண்பர்கள்
இருவரின் அவசரக் குறிப்புக்கள்

".....

Mit Worten läßt sich trefflich streiten
Mit Worten ein System breiten
An Worte läßt sich trefflich glauben
Von einem Wort läßt sich kein Jota rauben.

....."

-Faust எனும் காவியத்தில் Goethe -

தமிழில்:-

".....

வார்த்தைகளால் குறிவைத்துத் தாக்கலாம்
வார்த்தைகளால் ஓர் அமைப்பையே கட்டிவிடலாம்
வார்த்தையினால் நம்பிக்கையை வென்றெடுக்கலாம்
ஒரு வார்த்தையினால் எள்ளளவேனும் பிசகாது பார்க்கலாம்.

.....

என்று வார்த்தையின் மகிமை பற்றி நிறையவே அறிந்திருக்கிறேன். உணர்ந்துமிருக்கின்றேன். பாரதியின் கவிதைகளைப் படிக்கையில் ஜெயபாலன், சேன் போன்றோரின் கவிதைகளைப் படிக்கையில் வார்த்தையொன்றின் பிரமாண்டமான சக்தியை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதை நேரே அனுபவிக்க நாம் இன்று றஜீன்குமாரிடம் செல்லலாம். நீண்டகாலமாவே றஜீன்குமார் கவிதை எழுதுகின்றான். எழுதி எழுதி நல்ல கவிதைகள் படைத்து விட்ட அவனே தன் கவிதைகளை நிகழ்த்திக்கூட்டும் போது நீங்கள் கேட்கவேண்டும்.

பாரதியிடம் இந்தத் திறமை இருந்ததாக புத்தகங்களில் படித்திருக்கின்றேன். பாரதியிடமிருந்த கவிதை அளவே அதனைப் பாடும் போது எங்கும் வியாபகமாகும் விந்தையினை நாம் கற்பனையில் கண்டுகொள்ளலாம். றஜீன்குமாரின் கவிதைச் சொற்கள் அவனே அதனை நிகழ்த்தும் போது சொற்கள் உயிரேறி நடமாடுவது போன்ற உணர்வு வந்து விடும். ஜேர்மன் மொழியில் 'Märchen' எனும் கட்டுக்கதைகள் அல்லது மாயக்கதைகளுக்குப் புகழ் பெற்றவர்கள் Grimm சகோதரர்கள்

சாந்தத்துடன் மானிட விழுமியங்களுக்காக, அவற்றை ஊனமுறச் செய்வோரிடம் இரந்து நிற்கின்றன.

".....

கணம் தங்கிய
கணவான்களே!
மனம் திறந்து
விண்ணப்பிக்கிறேன்
உங்கள் தராசுகள்
சரியானவையே
அதில் மானிட வலுக்கள்...
நிறுக்கும் போது
படிகளைக் கொஞ்சம்
பரிசோதியுங்கள்.

தன் சொந்த வாழ்க்கையில் ஈழப் போராட்டத்தில் விடுதலை இயக்கமொன்றில் தவிர்க்க முடிந்தும் போராளியாகி ஆயுதம் ஏந்தி, சொந்த இயக்கத்தின் வஞ்சக மரணக் கண்ணிகளிலிருந்து பிய்ந்து வெளிவந்ததாலோ என்னவோ இவன் கவிதைகளில் போலியான கோபாவேசக் கங்குகள் தெறிப்பதில்லை. மேலும் சித்திரவதைக் கூடங்களின் மனித சடலச் சேறுகள் இவன் ஆத்ம வலுவை நொண்டியாக்கியிருக்கக் கூடும். இது இன்று இன்னோரன்ன இளைஞர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் தான் கண்டுகொண்டிருக்கிறோமே. கவிதை சிலவேளை இவன் ஆத்ம வலுவை மீளப் பெறுவதற்கான ஊடகமாகக் கூட இருக்கலாம். அதுவரை நாம் இவனிடம் இவ்வாறான விண்ணப்பக் கவிதைகளைத் தான் எதிர்பார்க்க முடியுமா?

இவன் விசனப் படுவது நேசத்துடன் தான். மரபும் பழக்கதோசமும் எம் மக்களை எவ்வளவு குருடராக்கி வைத்திருக்கின்றது என்பதை 'திருமண அழைப்பிதழ்' ஒன்றிலேயே கண்டு விடலாம். சமூகக் காரணங்களால் ஏற்பட்ட காரண காரியங்கள், புரியாத கலாசாரமாக இருக்கின்ற அவலம் இக் கவிஞன் அன்றாடம் காண்பது. அவனே சொல்கின்றான்.

".....

நீங்கள் இருவரும் நிச்சயம் செய்ததே!
அழைப்பிதழ் சொன்னது 'பெரியோர்கள்' என்று

.....

எங்கள் மழலைகள் வாழ்வை
அவர்களே புரிந்து

பேர்லின் இலக்கிய வட்டத்திலிருந்து புதிய இலக்கியப் போக்குக்கு பச்சைக் கொடி காட்டிப் புறப்பட்டிருக்கின்றார் இந்தக் கவிஞர். பேர்லினில் இலக்கிய நண்பர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் றஜீன்.

‘இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்துப் புறநானூறு’ ஒரு சமூக எழுச்சியாகவே எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. இவருடைய இதய வெளிப்பாடு ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமாய்... இன்றைய சமூகப் போக்கை ஆழ்ந்து கவனித்துள்ளார். புலம் பெயர்ந்த சமூகத்தில் புதிதாக முளை விடப்போகும் பிரச்சினையை ‘வேலிகள்’ என்ற கவிதையில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கின்றார்.

நல்ல கருத்துக்களை அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகி இரசனையோடு சிந்தித்து படம் பிடித்தது போல் எழுதியிருக்கின்றார். ‘எனது தேசத்துக் குயில் பாட்டு’ புரட்சிகரமான போக்கை நோக்கி இந்தக் கவிதை எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. இதில்

சிறகு ஓடிந்த ஒரு சிறுகுயில்
தான் யாரென்றும் மறந்து
கூவவும் பயந்து
கூகத்தின் கூட்டிலிருந்து பறந்ததாய்
நடுங்கி நடுங்கி என்னிடம் சொன்னது.

இந்தக் கவிதையை இன்னும் சீர்ப்படுத்திச் சொல்லியிருந்தால் இன்னமும் சிறப்படைந்திருக்குமென உணர்கின்றேன். கவிதை எழுதுகின்ற யாரும் சமூகத்தின் பிரச்சனைகளுக்காக சத்தம் கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது. இவருடைய கவிதைத் தொகுப்பு எத்தனையோ பிரச்சனைகளை இனம் காட்டியுள்ளது. இருந்தாலும் இன்னும் எழுதும் போது கவனம் செலுத்தி ஒழுங்கு, உள்ளடக்கம் சேர்த்து எழுதினால் இவர் கவிதைகள் மேலும் மேலும் சிறப்புப் பெறும். ஐரோப்பியத் தமிழரிடையே இலக்கியப் பாலம் கட்டி வரும் இதயங்களை நான் எப்போதும் நேசிக்கின்றேன். குறிப்பாக கசீந்திரன் இங்கே நன்றிக்குரியவராகின்றார்.

ம.கௌரிதாஸ்
24.1.91
பேர்லின்

